

יום ג', ח' בניסן תשנ"ז (15 באפריל)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

אלינו ב' צור', ואלינו חכים אנשי זמ"י, הוצאא זמור
בב' ובכא בקהיר זאמר שמועצו ברצח שר המדינה
הבריטי, נאורז מ'ן - בשנ' גש"ה (1945).

ל' עז"נ' הוצל ניסן:

היוצא זשכח או זמור ב'ני ניסן ורואה זמור
פוימור וניצנים זולם, מברך:

ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם, שלא חסר בעולמו
כלום, וברא בו בריו סובות ואילנות סובות ונאור
כז' ז'הנור בקן בני אלם.

וזו זכ' הרמב"ם בהלכות ברכות, פרק ז'
ואינו זשון וברכה השלימה בפיו ה'א:

ברוך... שלא חסר בעולמו דבר וברא בו בריו סובות
ואילנות סובות ז'הנור בהם בני אלם.

ונוסח הספרדים כנוסח ומקור הרמב"ם אלא שמשיט'ם
אז המילים, "...ונאור כז'..."

ודוקא באילן מאכל, אבל באילן סוף, אינו מברך.

ומפני שבניסן זכר האילנות שיוצאו פרמ'ם. לכן נלמ'נו
ההלכה ז' ימ' ניסן. אבל הוא הנין. בשאר הוצל' השנה,
כליראה פרמ'ם באילנות, שיש לברך עליהם. ויש אחרים,
אין מברכים ברכה זו אלא בניסן.

אין מברכים ברכה זו בשאר או ביום טוב, אלא בחול,
זכ' זעה אחי. ויש שמומרים זכור בדוב לם דוקא
בשאר או גז. זכ' העולה, צרכים זמור לפתוח
ז אילן מאכל ולאחר ז שנות העולה.

אז הברכה הנלמ' מברכים רף פעם אחת בשנה.

יום נעים!